

risk Smitte, er enslydende med det Forslag om det samme Emne, som blev vedtaget enstemmigt med 81 Stemmer her i Tinget den 14de December i Fjor. Det blev derefter behandlet første Gang i Landstinget, der henvist til et Udvalg, og dette Udvalg afgav den 14de April d. A. en Beretning, hvori det imidlertid ikke tog noget Standpunkt til Forslagets Realitet. Saaledes har Sagens Stilling været hidtil. De Bemærkninger, jeg i øvrigt kunde have at knytte til Lovforslagets fornyede Indbringelse angaaende de Momenter af Interesse for Sagen, som ere komne frem, siden den forelaa sidst, skal jeg opsætte til Sagens 1ste Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 2, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om Menighedsraad.

Mødet hævet Kl. 4.15.

38te Møde.

Onsdag den 5te December, Kl. 2.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) er modtaget et Andragende fra Fru A. K. Christensen om Forhøjelse af den hende som tilskadekomnen ved Gentofte-Jernbaneulykken tilstaaede Erstatning.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af Første Behandling af Forslag til Lov om Menighedsraad.

Forhandlingen genoptoges.

Svend Høgsbro: Min Stilling til dette Lovforslag er modsat den højttærede Ministers. Den Del af Lovforslaget, som han vil have ud, nemlig den sidste Del om Menighedernes Adgang til at tage Del i Valget af Præsterne, er netop den, som for mig er den værdifuldeste, og med Hensyn til den øvrige Del af Lovforslaget, den om Menighedsraadene, de fast bestaaende Organer for Menighederne, kan jeg ikke nægte, at selv om jeg i og for sig ikke har noget imod saadanne Organer, saa er der en Del, som tiltaler mig i den Tanke, der laa til Grund for Folketingsudvalgets Stilling, da det for 40 Aar siden behandlede Monrads Forslag om Menighedsraad. Det er jo nævnt allerede i Gaar, hvorledes denne Stilling var, nemlig at af Folketingsudvalget kun en var stemt for disse Menighedsraad, som Monrad foreslog, og som ligesom de her foreslaaede vare valgte af Sognebeboerne, altsaa bundne af Sognegrænserne, medens alle de andre, baade de 7, som dannede Flertallet, og den ene, I. A. Hansen, som dannede det andet Mindretal, for saa vidt netop vare uenige med Monrads Forslag. Den Betænkning, der kom fra Folketingets Udvalg, og som findes i Tillæg B. for 1860—61. Side 817 ff., indeholder en endog meget skarp Protest mod den Tanke at søge sit Udgangspunkt i Menigheder, som indsnævnes inden for de nu bestaaende Sognegrænser i Modsætning til Menigheder, der, som det hedder, „hvor mangelfulde de end i flere Retninger kunne være, dog frit og aandelig slutte sig om en af Folkekirkens Præster, hvis Tro de dele“. Det er altsaa Tanken om at grunde Menighedsraadene paa frivillig Sammenslutning om visse Præster, som var Folketingets Udgangspunkt den Gang, og jeg kan ikke nægte, at dette har for min Følelse noget meget tiltalende, noget mere end det, som laa til Grund for det daværende og ligeledes for det nuværende Forslag. Imidlertid har jeg, ved at beskæftige mig med denne Tanke, maattet erkende over for mig selv, at jeg ikke — i alt Fald for Tiden — var i Stand til at forme et Forslag paa det Grundlag, saaledes at jeg kunde skønne, at det var praktisk, og da jeg heller ikke fra anden Side har set et Forslag fremsat, hverken fundet det i tidligere Rigsdagstidender eller nu hørt det antydtes fra anden Side, saa vil jeg i alt Fald indtil videre ikke kunne blive staaende ved dette for min Følelse mere tiltalende, men praktisk ikke gennemførlige Udgangs-